

PRESUDA SUDA

6. ožujka 1979.

U predmetu C-100/78,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u koji je uputio Tribunal de travail de Charleroi (Radni sud, Charleroi, Belgija) u sporu koji se vodi pred tim sudom između

Claudina Rossija, s boravištem u Bologni, Via Tacconi 51,

i

Caisse de compensation pour allocations familiales des régions de Charleroi et Namur (Fond za obiteljske doplatke regija Charleroi i Namur), Rue de Marcinelle 88, u Charleroiju,

o tumačenju članka 79. stavka 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, od 5. 7. 1971, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.),

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: Mackenzie Stuart, predsjednik vijeća, P. Pescatore i A. Touffait, suci,

nezavisni odvjetnik: F. Capotorti,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Odlukom od 19. travnja 1978. koju je Tajništvo Suda zaprimilo 27. travnja 1978. Tribunal de travail (Radni sud) u Charleroiju, na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, uputio je pitanja o tumačenju članaka 77. do 79. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.).

- 2 Ova su pitanja upućena u okviru spora između Caisse de compensation pour allocations familiales des régions de Charleroi et Namur (Fond za obiteljske doplatke regija Charleroi i Namur), tuženika, i talijanskog radnika, oca dvoje djece, korisnika belgijske mirovine koju od 11. prosinca 1967. zbog trajne potpune nesposobnosti za rad prima od Fonds des maladies professionnelles (Fond za profesionalne bolesti).
- 3 Ovaj je invalidni radnik u Belgiji sve do 28. veljače 1973., kada se sa cijelom svojom obitelji vratio u Italiju, primao obiteljske doplatke koje je isplaćivao tuženik.
- 4 Tog dana belgijska ustanova obustavila je isplatu obiteljskih doplataka zato što je supruga radnika u Italiji obavljala profesionalnu djelatnost koja, na temelju talijanskog zakonodavstva, može stvoriti pravo na obiteljske doplatke.
- 5 Odlukom INPS-a u Bologni (Državni zavod za socijalnu sigurnost) od 13. travnja 1976. dotičnoj je osobi odbijeno pravo na obiteljske doplatke s obrazloženjem da se, prema talijanskom zakonodavstvu primjenjivom u tom razdoblju, svojstvo glave obitelji, kada je riječ o pravu na obiteljske doplatke, priznaje ocu i ne može se prenijeti na drugu osobu jer otac nije invalid ni nezaposlena osoba.
- 6 U tim je okolnostima Tribunal de travail u Charleroiju (Radni sud) uputio dva prethodna pitanja, a prvo glasi kako slijedi:

„Protivi li se primjeni članka 79. stavka 3. Uredbe br. 1408/71 činjenica da talijansko zakonodavstvo u svrhu priznavanja prava na obiteljske doplatke ne dopušta prijenos svojstva glave obitelji na suprugu u slučaju kada je suprug umirovljenik koji mirovinu (Fond za profesionalne bolesti) prima od druge države članice? Drugim riječima, mora li belgijska ustanova preuzeti obvezu plaćanja obiteljskih doplataka čak i ako u Italiji postoji pravo na davanje na temelju činjenice da član obitelji umirovljenika ili korisnika rente obavlja profesionalnu djelatnost, ali je to pravo nepotpuno zbog posebnog obilježja talijanskog zakonodavstva?”
- 7 Prema članku 77. Uredbe br. 1408/71 umirovljenik stječe pravo na obiteljske doplatke predviđene zakonodavstvom države članice nadležne za mirovinu ili rentu bez obzira na državu članicu na čijem državnom području umirovljenik ili djeca borave.
- 8 Sukladno članku 79. stavku 3. te uredbe pravo na obiteljska davanja ili obiteljske doplatke koje se stekne prema zakonodavstvu države članice na temelju obavljanja profesionalne djelatnosti obustavlja pravo na davanja na temelju članka 77.
- 9 To pravilo o sprječavanju preklapanja ima smisla i primjenjivo je samo ako se pravo na davanja stvarno stekne prema zakonodavstvu države u kojoj se obavlja profesionalna djelatnost.
- 10 Stoga na prvo pitanje valja odgovoriti da se u smislu članka 79. stavka 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 obustava prava na obiteljske doplatke za djecu koju uzdržava otac koji je umirovljenik i prima mirovinu prema zakonodavstvu države članice, ne primjenjuje

ako majka stvarno nije stekla pravo na iste doplatke na temelju zakonodavstva druge države članice bilo zato što obavlja profesionalnu djelatnost ili zato što je svojstvo glave obitelji priznato samo ocu ili, ako ne iz drugog razloga, zato što nisu ispunjeni uvjeti o kojima ovisi dodjela prava majci na primanje doplataka.

11 Tribunal de travail u Charleroiu (Radni sud) uputio je drugo pitanje:

„Uz pretpostavku da stajalište talijanskog tijela trenutačno više nije legitimno, nije li belgijska ustanova, na temelju načela ravnopravnosti muškaraca i žena, trebala dodijeliti razliku između iznosa talijanskih obiteljskih doplataka kako bi se zaštitila prava stečena na temelju zakonodavstva zemlje u kojoj je dotična osoba bila zadnje zaposlena i tako spriječila nejednaka postupanja među radnicima koji su za dobivanje mirovine ili rente trebali ispuniti iste uvjete?”

12 Budući da ovo pitanje nije izričito riješeno uredbama o socijalnoj sigurnosti radnika migranata, rješenje može proizlaziti samo iz njihovog tumačenja s obzirom na ciljeve koji se žele postići odredbama Ugovora o EEZ-u (članci 48. do 51.) na osnovi kojih su te uredbe donesene.

13 Uredbe nisu uspostavile zajednički sustav socijalne sigurnosti, već su dopustile postojanje različitih nacionalnih sustava koji obuhvaćaju različita potraživanja prema različitim ustanovama u odnosu na koje podnositelj zahtjeva za isplatu potraživanja posjeduje izravno pravo bilo na temelju samo nacionalnog prava, bilo na temelju nacionalnog prava prema potrebi dopunjenog pravom Zajednice.

14 Propis Zajednice ne može se, osim ako postoji izričita iznimka u skladu s ciljevima Ugovora, primjenjivati tako da se radniku migrantu ili njegovim uzdržavanicima uskraćuju pogodnosti dijela zakonodavstva države članice.

15 Jedna od tih iznimaka predviđena je člankom 79. stavkom 3. Uredbe br. 1408/71 koji određuje da se pravo na davanja za djecu koja su uzdržavanci umirovljenika obustavlja ako djeca steknu pravo na obiteljska davanja ili obiteljske doplatke prema zakonodavstvu države članice na temelju činjenice obavljanja profesionalne djelatnosti.

16 Ovo pravilo čiji je cilj sprječavanje preklapanja obiteljskih doplataka primjenjuje se samo ako ono dotičnim osobama bezrazložno ne uskraćuje pogodnosti dijela zakonodavstva države članice.

17 Ako je iznos doplataka čija je isplata obustavljena viši od iznosa doplataka koji se primaju na temelju činjenice obavljanja profesionalne djelatnosti, pravilo o sprječavanju preklapanja iz članka 78. stavka 3. valja samo djelomično primjenjivati i razliku između tih iznosa isplatiti kao dodatak.

18 Stoga na drugo pitanje valja odgovoriti da se pravilo iz članka 79. stavka 3. primjenjuje samo do stvarno isplaćenog iznosa za obavljanje profesionalne djelatnosti.

Troškovi

- 19 Troškovi Komisije Europskih zajednica, vlade Kraljevine Belgije i vlade Talijanske Republike, koje su Sudu podnijele očitovanja, ne nadoknađuju se.
- 20 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputilo zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće),

o pitanjima koja mu je odlukom od 19. travnja 1978. uputio Tribunal de travail (Radni sud), Charleroi, odlučuje :

1. **U smislu članka 79. stavka 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 obustava prava na obiteljske doplatke za djecu koju izdržava otac koji je umirovljenik i prima mirovinu prema zakonodavstvu države članice ne primjenjuje se ako majka stvarno nije stekla pravo na iste doplatke na temelju zakonodavstva druge države članice bilo zato što obavlja profesionalnu djelatnost ili zato što je svojstvo glave obitelji priznato samo ocu ili, ako ne iz drugog razloga, zato što nisu ispunjeni uvjeti o kojima ovisi dodjela prava majci na primanje doplataka.**
2. **Članak 79. stavak 3. primjenjiv je samo do stvarno primljenog iznosa za obavljanje profesionalne djelatnosti.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 6. ožujka 1979.

[Potpisi]